

מת (ירושלים) 11005-10-25 - מדינת ישראל נ' מוראד עמראן

מ"ת (ירושלים) 11005-10-25 - מדינת ישראל נ' מוראד עמראן ואח'שלים ירושלים

מ"ת (ירושלים) 11005-10-25

מדינת ישראל

נגד

1. מוראד עמראן

2. אדם צאלח (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

[04.11.2025]

כבוד השופט אופיר טישלר

בשם המבקשת עו"ד בר קירמה כהן ומתמחה גב' שיר טבצ'ניק

בשם משיב 1 עו"ד מוחמד עווד

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של משיב 1 עד לתום ההליכים נגדו. ברקע הדברים כתב אישום שהוגש נגד המשיבים ואשר מייחס להם עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.

2. על פי המתואר בכתב האישום, עובר ליום 4.10.25 קשרו המשיבים, ביחד עם שניים אחרים, מחמוד ומאלכ (להלן בהתאמה - מחמוד ומאלכ, וביחד - האחרים), כולם תושבי האזור שאינם מורשים בכניסה לישראל, קשר להיכנס לישראל שלא כדין, לגנוב רכב ולהעבירו לשטחי האזור. בלילה שבין 4.10.25 ל-5.10.25 הגיעו המשיבים והאחרים לכפר עקב, שם קיבלו מאדם שזהותו אינה ידועה כרטיסי סים אותם היה עליהם להכניס למכשירי הטלפון הניידים שלהם. הארבעה עלו על רכב שהסיע אותם אל סמוך לגדר ההפרדה בין א-רם לבית חנינא בירושלים. הארבעה טיפסו על גדר, נכנסו לשטח ישראל ועלו על רכב שהסיע אותם לרעננה. בשעה 4:00 לפנות בוקר לערך, ברח' שפינוזה ברעננה, התפרץ מחמוד לרכב השייך למתלוננת, באמצעות כלי פרימה שהביא עמו. מחמוד הניע את הרכב והתכוון לאסוף את המשיבים ואת מאלכ שהמתינו לו בקרבת מקום. בשלב זה נעצר מחמוד על ידי שוטרים, ובסמוך לכך נעצרו המשיבים ומאלכ בגינה סמוכה ברח' שפינוזה.

3. משיב 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר, ובהסכמתו נעצר עד לתום ההליכים.

4. ב"כ משיב 1 חלק על קיומן של ראיות לכאורה. המשיב מאשר שנכנס לישראל שלא כדין, אך טען כי אין ראיות שקושרות אותו לעבירת גניבת הרכב.

5. באת כוח המבקשת הציגה בדיון את התצרף הראייתי המוביל למסקנה בדבר מעורבותו של המשיב בעבירות, לרבות בעבירת גניבת הרכב.

6. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, אני מוצא כי התשתית הראייתית הלכאורית להוכחת אשמתו של המשיב נטועה היטב בחומר הראיות. את קביעתי אני מבסס בעיקר על עדויותיהם המפלילות של מחמוד ושל מאלכ.

מחמוד תיאר בחקירתו כי הקשר עם שולחיו נוצר לאחר שהבחין במודעת עבודה שפורסמה ברשת פייסבוק. הוא יצר קשר עם המספר שהופיע במודעה, ובשיחה נאמר לו להגיע לרמאללה. מרמאללה נסע לכפר עקב, שם התכנסו כל חברי החבורה ונאמר להם כי העבודה היא גניבת רכב מישראל והעברתו לשטח האזור. לדבריו, כל הנוכחים היו מודעים היטב לעובדה זו, לרבות המשיב. מחמוד הוסיף, כי לשם כך קיבל כל אחד מהם מאחד בשם עבד כרטיס סים, שאותו היה עליו להכניס למכשיר הטלפון הנייד שלו, כדי להקל על יצירת הקשר ביניהם. לדברי מחמוד המטרה היתה לגנוב 3 או 4 רכבים, ולשם כך נכנסו ארבעה אנשים. כאשר התפרץ לרכב ברח' שפינוזה המתינו לו האחרים בקרבת מקום, כאשר לדבריו המשיב הוא שאמור היה להסיע את הרכב לשטח האזור. מחמוד חזר על גרסתו גם בעימות שנערך בינו לבין המשיב.

מאלכ מסר גם הוא בחקירתו כי הגיע לבצע את גניבת הרכב בעקבות הודעה ברשת טיקטוק, שבה נכתב "תהיה מהגנבים ואל תהיה מהמלשינים". הוא הבין כי מדובר בעבודה לא חוקית, שהשכר בצדה בין 1,000 ל-3,000 ₪. מאלכ יצר קשר עם המספר שצוין בהודעה והוא התבקש להגיע לכפר עקב. בכפר עקב הובילו אותו שניים לבית, שבו נמצאו כבר מחמוד ושניים נוספים, ביניהם המשיב. בבית בכפר עקב אמרו המארגנים לארבעה כי עליהם לגנוב רכבים משטח ישראל ולהעבירם לשטח האזור. לדבריו, כאשר יצאו מהבית בכפר עקב לכיוון הגדר היה ברור לכל המשתתפים, לרבות המשיב, כי הם נכנסים לשטח ישראל במטרה לגנוב רכבים. באותו מעמד נאמר לו ששכר העבודה יהיה 3,000 ₪.

7. המשיב לכל אורך הדרך בחקירתו את הדברים שמסרו חבריו לקשר, מחמוד ומאלכ. המשיב אישר אמנם שנכנס לישראל ביחד עם האחרים ועם משיב 2, אך לטענתו מטרת כניסתו היתה לחפש עבודה והוא לא ידע כי בכוונת האחרים שהיו עמו לגנוב רכבים. המשיב אישר שנתפס בגינה ברח' שפינוזה, ביחד עם האחרים, אך טען כי נאמר לו שעליו להמתין במקום לרכב שייקח אותו משם למקום שבו חפץ לחפש עבודה. בכל הכבוד, נוכח ההודעות המפילות והחד-משמעיות, קשה לקבל את גרסת המשיב. לא היה ביד המשיב להסביר כיצד ומדוע הגיע למפגש ההתארגנות של החבורה בכפר עקב לפני היציאה לביצוע הקשר לגניבת הרכבים. עוד לא עלה בידו להסביר איזו סיבה היתה למחמוד ולמאלכ להפיל אותו כמי שהיה חלק מהחבורה, כאשר מוסכם שאין לו סכסוך עמם, אלמלא גרסתם בעניין זה היתה אמת. מאיזה טעם אמר מחמוד כי לאחר גניבת הרכב המשיב הוא שאמור היה לנהוג ברכב ולהעבירו לשטח האזור. ומדוע, אם לפי גרסתו נכנס לישראל רק כדי לחפש עבודה, קיבל המשיב מעבד כרטיס סים מבצעי כמו יתר חברי החבורה. ועוד, אם נכונה גרסתו של המשיב, כיצד יש להסביר את העובדה שנתפס ביחד עם מאלכ ועם משיב 2 בגינה ברח' שפינוזה ברעננה, כשהוא שכוב על גחונו בשעה 4:00 לפנות בוקר, מרחק של כ-20 צעדים (על פי אחד מדו"חות הפעולה) מהמקום שבו גנב מחמוד את הרכב. נסיבות אלה מלמדות על מודעותו של המשיב לתכנית, ועל כך נאמר כבר במקורותינו, בבחינת שאלה רטורית: "הילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו". השאלות הן רבות וקשות, ותשובות להן בגרסת המשיב - אין.

8. נוסף לאמור, המשיב נכשל בפליטת פה בחקירתו כשבמענה לשאלת החוקר השיב, כי לא היה מסתבך בגניבת רכב תמורת 3,000 ₪. תשובה זו מסבכת את המשיב במעורבות בקשר לביצוע העבירה, שכן היא תואמת בצורה מחשידה לגרסת מאלכ, שאמר כי הובטח לו שתמורת חלקו בגניבת הרכב יקבל סכום של 3,000 ₪. העובדה שהמשיב פלט, בלי משים, את הסכום המדויק שהובטח כפי הנראה למבצעים, מסבכת אותו כאמור, בהצטרף ליתר הנסיבות ולעדויות המפילות, בביצוע העבירה.

9. לפני סיום אעיר, כי לא נעלמה מעיני השיחה בין המשיבים שהוקלטה כחלק מתרגיל חקירה. בשיחה נשמעים השניים מדברים ביניהם ומכחישים זה באוזני זה את מעורבותם בגניבת הרכב. ב"כ המבקש סבור כי דברים שאמר המשיב בשיחה, כביכול כמשיח לפי תומו, מלמדים על חפותו ועל מגמת ההפלה בהודעותיהם של מחמוד ומאלכ. עייתי בדברים. בעיניי משקלה הראיית של השיחה מוגבל. כמו משיב 1, גם משיב 2 שלל מודעות לכוונת החבורה לגנוב רכב, אלא שבמכשיר הטלפון שנתפס ברשותו נמצאו ממצאים מפלילים, לרבות שליחת מיקומים של החבורה תוך כדי ביצוע הגניבה לגורם מנחה, ביצוע שיחות מוקדמות המפילות אותו, ועוד. ניתן להתרשם אם כן כי בעצם אמירת הדברים במהלך השיחה אין כדי ללמד בהכרח שהמשיבים אכן דיברו כמשיחים לפי תומם. דברי המשיבים בשיחה צריכים להיבחן על ידי המותב שידון בתיק העיקרי שיעריך את משקלם ביחס לראיות הנוספות. אך לעת הזו, משניתן ליישב את דברי המשיבים בשיחה גם עם המסקנה המפלילה, אני סבור כי משקלן של הראיות הלכאוריות שקיימות לחובת המשיב מכריע בבירור את הכף לעבר המסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

לסיכום, אני קובע שמתקיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ו, 04 נובמבר 2025, במעמד הצדדים.